

Νομίσματα Ρωσικά.

Ἡ κοπή τῶν Ρωσικῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων συνεποσώθη κατὰ τὸ 1890 ὡς ἐξῆς

Χρυσά	Κομμάτια	Ἀξία roubl. Cop.
Imperiales (10 roubles)	15006	150060 00
Demi imperiales (5 rbl.)	5600006	28000030 00
Ἀργυρά		
Νομισμ. 1 rouble	90256	90256 00
» 50 copecs	2006	1003 00
» 25 »	2006	501 50
» 20 »	3500006	700001 20
» 15 »	3500006	525000 90
» 10 »	3750006	375000 60
» 5 »	8000006	400000 30

Χρυσός - Ἀργυρός.

Ἀνεφέραμεν ἄνωτέρω τὸ ποσὸν τῶν κοπέντων Ρωσικῶν νομισμάτων ἕξιον νὰ παρατεθῶσι καὶ οἱ ἐπόμενοι ἐπίσημοι στατιστικοὶ πίνακες τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐξορυχθέντος χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Χρυσός.

ἔτη	βάρος εἰς pouds	ἔτη	βάρος εἰς pouds
1879	2631	1884	2178
1880	2642	1885	2016
1881	2244	1886	2040
1882	2207	1887	2128
1883	2181	1888	2147

Σημειωτέον ὅτι τὸ poud = 16 kilgr. 38 πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου προσφέρει ἡ ἀνατολικὴ Σιβηρία. Ἡ δὲ Ρωσία κατέχει τὴν τρίτην θέσιν μεταξύ τῶν χρυσοφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου· διότι κατὰ τὸ 1888 παρήγαγον αἱ Ἠνωμέναι πολιτεῖαι 31 p 0/0, ἡ Αὐστραλία 25 p 0/0 καὶ ἡ Ρωσία 22 p 0/0.

Ἀργυρός

ἔτη	pounds	ἔτη	pounds
1879	697	1884	590
1880	617	1885	687
1881	576	1886	810
1882	489	1887	939
1883	450	1888	924

Ἡ παραγωγή ἀργύρου κατὰ τὸ 1888 ἀνῆλθε καθ' ὅλην τὴν γῆν· ἐν Ἠνωμέναις πολιτείαις εἰς 50 p 0/0 ἐν Μεξικῷ εἰς 25 p 0/0, ἐν Ν. Ἀμερικῇ εἰς 17 p 0/0, ἐν Γερμανίᾳ εἰς 11 p 0/0 καὶ ἐν Ρωσίᾳ εἰς 0, 4 p 0/0.

Ἡ τιμὴ τῶν ἵππων.

Τῇ 30 Ἰανουαρίου 1891 ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπωλήθησαν 122 ἵπποι ἐκλεκτοὶ ἀνατραφέντες ἐν τοῖς ἵπποφορβείοις τοῦ γερο-

σιαστοῦ τῆς Washington κ. Stanford, οἵτινες ἔδωσαν εἰσπράξεις 640 000 fr. Μέση ἀξία αὐτῶν ὑπελογίσθη 5300 Fr ἄλλ' ἐπωλήθησαν ἀκριβώτερον οἱ ἀπὸ τοῦ διαστήματος ἵππου Electioneer καταγόμενοι. Εἴκοσιν ἵπποι ἐκ τούτου πωληθέντες μέχρι τοῦδε ἔδωσαν 250 000 fr, εἰς δὲ αὐτῶν 37 000.

Πανεπιστήμια.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου κ. Cecil Rhodes ἐδήλωσε προσπάτως ὅτι ἔλαβε μεγάλα ποσὰ πρὸς ἱδρυσιν πανεπιστημίου αὐτόθι. Ἀφ' ἐτέρου ἐν Μασσαλίᾳ προσπαθοῦσι καὶ πιθανώτατα θὰ καταρθώσωσι νὰ συστηθῇ καὶ αὐτόθι σχολὴ ἱατρικὴ συντηρηθησομένη ἐξόδους αὐτῆς τῆς πόλεως.

Πώλησις εἰκόνων.

Πρό τινων ἡμερῶν ἐπωλήθη ἐν Λονδίνῳ ἡ συλλογὴ τῶν εἰκόνων τοῦ ἀποθανόντος Bolekow. Εἰσέπραχθησαν 1,734,000 fr. Αἱ πρῶται τιμαὶ ἀνήκουσιν εἰς τὰς εἰκόνας: «Le peintre d'enseigne» τοῦ Meissonier 170000 fr. καὶ «Allantau marché», τοῦ Troyon 125000 fr.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

Πολλοὶ γνωρίζουν νὰ ἀναβῶσι, πολὺ δὲ ὀλίγοι γνωρίζουσι νὰ καταβῶσι.

A. Vessiot.

Πρέπει πάντοτε νὰ ἐγκαταλείπεται εἰς τὸν ἀναγνώστην μέρος τῆς συνεργασίας τοῦ βιβλίου, ὅπερ γράφεται δι' αὐτόν.

E. Lavissee.

Αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς παλαιούς ὁδόντας· κλονοῦνται ἀλλὰ δὲν πίπτουσι.

Mme Ackermann.

Ἡ ματαιότης εἶναι τὸ ὀδυρροπώτερον τῶν παθῶν μας, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ ἔρωτος.

V. Cherbuliez.

Οὐδὲν ἐπιπονώτερον τοῦ πράττειν τὰ εὐχερῆ.

Sainte-Beuve.

ΤΗ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΩ ΚΟΡΗ
ΜΑΡΙΚΑ Ι. ΛΥΜΠΡΙΤΟΥ

(ΙΕΡΟΝ)

Γιατί τὴν ἀστερόφωτη πατρίδα σου ν' ἀφήσης
πεῦ ἄγγελος παράστεκες ε' τοῦ Πλαστοουργοῦ τὸ θρόνο,
κ' ἦρθες ε' μᾶς γὰρ μιὰ στιγμὴ τῇ λάμπει σου νὰ χύσης
καὶ νὰ μᾶς ρίψης ὕστερα 'ς τῆς ἐρημιᾶς τὸν πόνο:

Παράδαισο τὸν κόσμον αὐτὸ λογιάζαν οἱ γονεῖοί σου
γελοῦσανε στὸ γέλιο σου, καὶ φέγγαν 'ς τὴ ματιά σου
ζωὴ ἐλπίδα καὶ χαρὰ τοὺς ἔδιν' ἡ πνοὴ σου
καὶ 'ζούσαν στὸν καρδιόχτυπο ποῦ ἀνάδινε ἡ καρδιά σου

Οἱ ἄγγελοι σὰν εἶδανε πῶς λείπει ἡ χαρὰ τους,
τὸ ζηλεμένο ταῖρι τους, τὰ μυρωμένα ναιότα,
ἄλλοι μὲ μιᾶς μαζεύονται, σὲ βάζουν 'ς τὰ φτερά τους,
κι' ἀπ' τῶν γονεῶν σου τὰ φιλιὰ, σὲ πᾶν 'καὶ' πούσουν πρῶτα.

Καὶ τώρα... ἔρμιοι, μοναχοί, 'ς' ἀγιάτρευτη ὁρφάνια
χωρὶς καμμιὰ παρηγοριά κ' ἐλπίδα ν' ἀπαντήχουν...
ἀντὶ νὰ καμαρώνουνε τοῦ γάμου σου στεφάνια
μὲ δάκρυα τὸ μνημῆμά σου παντοτεινὰ θὰ βρέχουν.

Ἀπὸ τοῦ Βράχου τῆς Φρεαττύος
Ἀπριλίῳ 1891.

Εἰς τὸν πατέρα μου ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Α'

Ἄνοιξε τάφε, ἄνοιξε τὰ παγερά σου στήθη
Ποῦ ἔθρεψαν τὰ δάκρυα ἡ λύπη καὶ τὰ πάθη
Νὰ ἴδω, ὁ πατέρας μου σιμά σου μετεβλήθη
Ἀφ' οὗτου τὸν ἐνέκλεισαν 'ς' τὰ σκοτεινὰ σου βάθη;
Ἄνοιξε τάφε νὰ ἴδω κατόρθωσε ὁ χρόνος
Νὰ καταστρέψῃ τοῦ Θεοῦ τὸ πλᾶσμα ὁ δολοφόνος;

Δὲν τὸ πιστεύω πῶς μπορεῖ ποτὲ νὰ μεταβάλλῃ
Ὁ χρόνος τοῦ πατέρα μου τὴν ὄψιν τὴν ἁγίαν
Καὶ ἡ μορφή του τέλειθρον ἐμπρὸς μου νὰ προβάλλῃ
Χωρὶς ψυχὴν καὶ κίνησιν, χωρὶς ζωὴν καμμίαν
Δὲν τὸ πιστεύω πῶς μπορεῖ ὁ πλάστης νὰ ἀφήσῃ
Τὸ πλᾶσμα του εἰς κόκαλα ψυχρὰ νὰ καταντήσῃ.

Καὶ ὅμως φεῦ! εἶναι σκληρόν, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶν' ψέμμα
Πῶς ἡ μορφή του ἡ γλυκεῖα καὶ τὸ χαμόγελό του
Ὅλα μὲ μιὰ ἐσθύσθησαν καὶ τὸ γλυκύ του βλέμμα
Μένει κλειστό ἀκίνητο 'ς τὸ κρύο βλέφαρό του.
Εἶναι σκληρόν, σκληρότατον ἀλλ' ἀληθὲς συγχρόνως
Ὅτι τὸ πᾶν μετέβαλλεν εἰς κόκαλα ὁ χρόνος!

Φεῦ! Ἀλλὰ τότε διατὶ ὁ ἄνθρωπος πλανᾶται
Σ' τὸν κόσμον τοῦτον τῆς ζωῆς ὡς ἄθυρμα γελοῖον;
Ἀφοῦ ταχὺς νεκρωθῇ πρὸς τί λοιπὸν γεννᾶται;
Ἵνα μετρᾷ μὲ στεναγμοὺς καὶ βάσανα τὸν βίον;
Ἀλλ' ἂν αὐτὸ παραδεχθῶ τὸν πλάστην μου ὁρίζω
Καὶ ἄδικον τὸν δίκαιον δημιουργὸν νομίζω.

Συγχώρησόν με πλάστα μου, ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος
Μὲ παραφέρουν ἄκοντα εἰς σκέψεις ἀπαισίας
Καὶ μόνος τῆς ὁδῆς μου παρήγορος ὁ χρόνος
Μ' ἐπαναφέρει 'ς' τὴν ὁδὸν εὐθὺς τῆς ἀληθείας
Καὶ ἀπορρίπτων ἀπ' ἐμοῦ τὸ ράκος τοῦ δυσπίστου
Κράζω: ἀνεξερεύνητοι αἱ σκέψεις τοῦ ὑψίστου.

B'

Ἀφ' οὗτου ὁ πατέρας μου εἰς πτώμα μετεβλήθη
Μαζὺ τοῦ πτώμα ἔγεινα! καὶ ζῶ τὸν βίον κλαίων
Κτυπᾷ νεκρὰ ἡ τάλαινα καρδιά μου 'ς' τὰ στήθη
Καὶ φαίνομαι ὡς ναυαγὸς ἐν τῇ θαλάσῃ πλέων
Ἐπὶ τοῦ πλοίου τῆς ζωῆς μὲ βοηθὸν κανένα
Ζητῶν νὰ φθάσω ἀπέλπις εἰς ἥρεμον λιμένα!

Ἀχ! ἐνωρίς ἀπηύδησα παλαίων πρὸς τὸν βίον
Εἰς θάλασσαν ἀπέραντον καὶ σκοτεινὴν συγχρόνως
Ζητῶν νὰ φθάσω τὴν ἀκτὴν μὲ τὸ σαθρόν μου πλοῖον
Ὅπερ μοιραίως διοικοῦν ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος,
Ἀχ! ἐνωρίς ἀπηύδησα εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ βίου
Τὴν πλήρη πόνου, θλίψεως, δακρύων, μαρτυρίου!

Φεῦ! νέος χθὲς, ἐγήρασα τὴν σήμερον ταχέως
Καὶ τὰ χρυσᾶ μου ὄνειρα κατέφαγεν ἡ λύπη
Μὲ φέρει πρὸς τὸν θάνατον ὁ πόνος μου βραδέως
Καὶ ἡ χρυσὴ νεότης μου κι' αὐτὴ μ' ἐγκαταλείπει
Καὶ ἀνακράζω ἀπέλπις: Πρὸς τί λοιπὸν ἐπλάσθην
Ἀφοῦ χαρὰν πρὶν αἰσθανθῶ οἰκτρῶς κατεδικάσθην;

Ἡ λύπη καὶ τὰ δάκρυα, ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος
Μὲ φέρουσιν ἀπέλπιδα εἰς σκέψιν ἀπαισίαν
Ἄν εἶνε προτιμότερον νὰ πέσω αὐτοκτόνος
Ἡ ὡς φορτίον τὴν ζωὴν νὰ φέρω τὴν ἀθλίαν
Καὶ θεωρῶ καλλίτερον νεκρὸς νὰ ἡσυχάσω
Ἡ ζῶν καὶ ἄλλας τῆς ζωῆς χαρὰς νὰ δοκιμάσω!

Συγγνώμην πλάστα!... Προτιμῶ ἀπείρως νὰ παλαιῶ
Εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μὲ δύναμιν μεγάλην
Παρά αὐτόχειρ, ρίψασπις καὶ ἀκλαυστος νὰ πέσω
Ὑπόδικος πρὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἄλλην,
Α! ὄχι βίον προτιμῶ ἀβίωτον νὰ ζήσω
Ἡ τρέμων ὡς ὁ ἔνοχος τὸν πλάστην ν' ἀντικρύσω

Γ'

Ἡ λύρα μὲ παρέσυρε!... Τὴν ρίπτω ἤδη πέραν
Εἶναι καιρὸς εἰς τοῦ πατρὸς τὸ βῆμα νὰ βαδίσω.
Ἐκεῖ δὲ ὀδυρόμενος καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν
Ἵσως τὸν μαῦρον θάνατον ὁ τάλας συγκινήσω
Ἡ τὸν Θεὸν τούλάχιστον! καὶ μὲ ἀφήσουν πάλιν
Νὰ σφίξω τὸν πατέρα μου εἰς τὴν θερμὴν ἀγκάλην.

Πλὴν φεῦ! ὁ μαῦρος θάνατος ἐπιτήδεος κατέβη
Καὶ ἄφησε τὸν θρόνον του εἰς σκοτεινὰ ἐρέβη
Καὶ ὁ θεὸς ὃν δύναται κραυγὴ νὰ συγκινήσῃ
Εἰς ὕψη ἀστρογειτόνα τὸν Θρόνον ἔχει στήσει
Καὶ μένουσιν ἀνάληγτοι ἀμφοτέροι ἐξίσου
Ὁ εἰς 'ς' τὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἄλλος 'ς' τῆς ἀβύσσου!

ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ